

413. Hogyha kél a hajnal

Hogy-ha kél a haj-nal pír-ja,
Szí-vem dal-lal kö-szönt té-ged,
Hi-szen né-kem Te vagy, Jé-zus,
Te a haj-nal, Te az é-let.

2. És a dolgos déli óra, Az is úgy szép, csak tevéled, Hiszen nékem Te vagy, Jézus, Te az Út és Te az élet.

3. Ha rám hull az este árnya, Tőled én csak egyet kérek: Maradj vélem, Te vagy minden, Te a fény és Te az élet!

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)